

POMLADANSKO JADRANJE KLUBA OPTIMIST 22.4. – 29.4.2006

Maja

Moj jadralni dnevnik jadrnice Max

SOBOTA: 22.4.2006

Odhod iz Ljubljane ob 6.15. Seveda smo pozabili hrenovke in ker je prehrana zelo pomembna postavka na jadraniu smo se vrnili. Pozabili pa smo tudi oba skipperska izpita, kar pa itak ni omembe vredno. Ob približno 12.30 smo prišli v marino Agana pri Trogiru, kjer smo prevzeli našega Max-a, katerega so še čistili. Znosili smo za cel avto prtljage in hrane, se najedli enkratnega ričeta, ki ga je že prejšnji dan pripravila Sonja in s polnimi trebuščki odmotorirali iz marine. Po slabi milji smo odprli genovo in glavno jadro in hkrati ugasnili motor. Nastala je tišina. Slišati je bilo samo šum severovzhodnika in pljuskanje valov v Max-ov premec. Naš cilj je bil Drvenik. Okoli 20.00 ure smo prispeli v lučico, se privezali in odšli na hladno pivo.

NEDELJA: 23.4.2006

Po zajtrku in jutranji kavi smo odrinili proti mestu Prvič na Prviču, kjer sem bila prvič. Na začetku smo jadrani, kot se spodobi, potem pa je žal veter »umrl« in vžgali smo motor. Kljub gujanju sem med plovbo skuhal kosilo, pa je bilo to zame »preveč«, zato ga je dokončala Sonja. Pojedli smo, se ustavili v Primoštenu, kjer smo se srečali s Tomtovo posadko, ki so prav takrat že odhajali. Najprej seveda hladno pivo, potem pa Teo, Sonja in Matej še hladno morje. Po zvokih Sonje in Mateja sem sklepala, da je bila voda kar mrzla. V roku pol ure – to je bilo gratis – smo odpluli naprej. Pred marino Prvič smo imeli vajo »človek v morju«. Vaja je seveda uspela, saj smo namesto človeka uporabili bokobran. Sledil je privez, hladno pivo, sprehod do »mrke gospe« - spomenik in ... zaslužen spanec.

PONEDELJEK: 24.4.2006

Jutranji obred se je začel prej, ker je imel skipper sestanek že ob 8.00. Halo!! Seveda je prej dobil svojo kavico. Navezali smo štartne številke, mi smo dobili št. 7, dobili brošure in navodila ter karto obeh plovov. Uau!! Zajtrk in z motorjem proti štartu PLOVA 1, navigacijske regate za pokal JK Optimist. Vetra pa ni in ni bilo. Matej in Teo sta med čakanjem na veter popravila mizico v kokpitu. Hura, zdaj bomo lahko vsaj zunaj jedli. Tačas smo barke (bilo jih je osem in štartna barka) privezali bočno eno na drugo, in z delom Samotove posadke smo udarili eno enko. Polno smeha, pa kazni, pa cel kup črnih kar naenkrat... Pa je prišel tudi veter. No, zdaj se je začelo zares. Sledil je postopek štartne procedure, dvig raznih zastav na štartni barki in razni piski (tudi meni je bilo vse jasno) .... in regata se je začela. Najprej do V. Sestrice, ki smo jo pustili na svoji desni in levo mimo Sokola, med M. Mišnjakom in Ravanom in predno smo pustili otok Kravjak na svoji desni, smo s špinom uleteli v kanal kot snete sekire. Juhu, se nam je zdelo fino. Skoraj vse barke so plutale v bonaci in nenazadnje tudi mi, potem pa nekako naprej do vmesnega cilja, pa med Prčevcem in Kaprijami do drugega vmesnega cilja, potem pa otok Kakan puščamo na naši levi in ciiiiiiij. Bili smo šesti. Bravo skiper, bravo posadka. Sledil je privez v Kaprijah in seveda hladno pivo in debata kako smo bili dobri, sploh pa s špinom. Kosilo in večerja hkrati in napadi smeha Mateja in Sonje, ki se nekako niso končali. Kaj neki se jima je dogajalo?

TOREK: 25.4.2006

Jutranji obred spet precej zgoden ... skipperski sestanek. Na dnevnem redu je Match Race na izpadanje, vozlanje vozlov, zvečer pa tekmovanje v igri moro in podelitev pokalov. Ob približno 11.20 se je začelo. Najprej dve barki, pa potem še dve. Mi smo imeli takrat vozlanje vozlov in bili smo že pripravljene na štart. V paru smo bili z jadrnico št.13 in na cilj smo prišli drugi. Dobro se sliši, kajne? Obred je znan, najprej pivo, potem kosilo. Lahko smo si to takole privoščili, saj smo že takoj izpadli. Teo, Matej in jaz smo odšli še z barko jadrat, pa ni bilo glih vetra. Smo pa zato bodrili finaliste, ki so obupani plutali pred ciljem. Jah, tale Match Race, se je za najboljše posadke kar zavlekel. Na Sašovo veselje smo pobrali tudi boje, ki so bile zasidrane za dirko. Tomaž in Sonja sta navijala iz parterja prve vrste konobe na obali. Zvečer smo se vse posadke zbrale v tekmovanju Mora. Tekmovali smo v parih, iste ekipe kot za Match Race. V naši posadki sva bile določene midve s Sonjo in zmagale sva proti Uroševi ekipi. Sledilo je tekmovanje z Maticovo ekipo ... »ne moreš verjamat«, bi rekel Matej, spet sva zmagali. Moro imava očitno v krvi! Posadka naju je bodrila in vohali so pršut, ki je bila glavna nagrada. Finale! Ekipa Arman, ekipa Teo! Bilo je tako napeto, da je bilo že na šesto. Vroče in razbijanje srca. Juhu, zmaga!!! Pršut je naš! Fantje so imeli prav. Sledila je podelitev nagrad in pokalov Match Racea, kjer je zmagala Tomotova posadka. Bravo!!!

SREDA: 26.4.2006

Zbujanje. Skipperski sestanek. Zajtrk. Kava. In hitro na štart. Čakali smo v kanalu pri rtu Kakan na začetek PLOVA 2. Okrog 11-ih se je začelo. Štartna procedura, dvig raznih zastav na štartni barki, razni piski in ... štart. V začetku nam je šlo lepo, dokler nismo dvignili špina.

Veter je izginil. Ni ga bilo več. Barke so se oddaljevale od nas, nam pa je špin visel kot smrkelj. Skipper in krmar sta si ravno zaželela pivo, takrat se je pa začelo. Piksna nepopitega piva je letela v morje, ker ... smo že leteli z vetrom v špinu. Pred Žirjem pa špin dol in v orco. Otok Mikavica smo pustili na svoji levi in zavili mimo Rta Žirje in Rta Ljuta. »Prepluli smo že 13 cd-jev«, je izjavil Tomaž in končno zamenjal muziko. Lepo smo jadrani do Škrovade in mirno naprej levo mimo Bakula, potem pa skoraj po prstih mimo Rta Rasohe. Malo kasneje pa ... po radijski postaji Tomo obvesti Tea, da so vse posadke že priplule in da je tekmovanje končano. Smo zadnji in takoj smo dobili kazen, lupljenje krompirja, rezanje bučk in čiščenje solate. Kakšno življenje! Vozili smo metuljčka tja do Ravana, ko nas spet pokliče Tomo, da čakajo samo še nas. Seveda, podelitev! Vžgali smo motor, zvali jadra in gas v konobo. Podelitev pokalov smo prestavili na piknik, ker je bila zasidrana tudi patrolja luške kapitanije. Zdaj dežuje, mi smo pojedli večerjo in v miru počivamo, klepet in ... spet nas posiljujejo z »domačico«.

ČETRTEK: 27.4.2006

Navsezgodaj nas je zapustil Tomaž, šel je z družbo na Kornate. Živjo Tomaž!
Ha, pa se je začelo pravo jadranje. Zbudili smo se v dež. Jutranji obred, potem pa z motorjem v jugo na jug. Cilj je Rogoznica. Glavno jadro in genova sta zunaj, pa ne do konca, in spet smo jahali valove. Veter je pihal, moj želodec se je gugal. Seveda sem vzela celo dramino in pomagalo je. Za las. Sonja je v salonu dremala, Matej je garal, Teo je krmaril, jaz pa ... ni me... ne mi nič govorit ... ne me nič spraševati .... Gledala sem daleč in potem samo naprej v valove ... in super je bilo. To je to. To je bilo zame tisto pravo, kljub rahli slabosti. Juhej!
Po približno šestih urah sedenja v vodi, bila sem mokra kot miš, smo se privezali na komunalni privez, skuhalo in pojedli špagete s tuno. Potem pa sprehod po Rogoznici. Sladoled, baklava in prav lepo je bilo tam. Kasneje smo se dobili s Tomotovo posadko, klepetali in se zabavali ob pripovedovanju zgod in nezgod, ... pa nam je razložil, da je treba dramino privezati z nitko za zob in če bruhaš, pogledaš ali si jo izbruhal. Če jo nisi, jo imaš še v želodcu in ti ni slabo. Smeh, smeh, smeh... Bilija je natakarkar mimogrede skoraj polil s »kapučinom«..... Smeh, smeh, smeh...

PETEK: 28.4.2006

Jutranji obred in šele okoli 12.30 smo štartali na Šolto v Maslinico. Preventiva. Spet cela dramina. Pa ni bilo nič vetra, ne valov. Posadka je pela, se smejala, pripovedovali smo vice ... . Že okoli 16.00 smo pripluli v Maslinico. Kapučino, debata, smeh ... Skuhali smo kosilo in pojedli. Tomotova posadka je še jadrana. Šli smo na sprehod okoli vikendice ... da padeš dol. Zvečer je Teo pekel palačinke za obe posadki, debatirali smo, poslušali slovenske popevke, peli, se smejali ....
Žal nam je (Mateju, Sonji in meni), da nismo novepečenega skipperja Tea vrgli oblečenega v morje, pa se nam je kar malo zasmilil, ker je bilo v marini ogromno meduz. Tega si pa res ne zasluži. Ga pa to definitivno še čaka!

SOBOTA: 29.4.2006

Izpluli ob 7.00 zjutraj direktno v Trogir na bencinsko črpalko, potem pa v marino Agana ... in ... kaj hočemo ... ne gre drugače .... nazaj v realnost. In že v trenutku, ko smo se v Sloveniji s posadko Brika usedli v gostilno in naročili hrano, se je realnost tudi zares in prav kruto začela. Pa to je že druga zgodba, ki z jadranjem nima nič skupnega.

Moji utrinki: ... spraševanje ... opazovanje ... šum vetra ... strah ... tipanje ... spoznavanje ... oglašanje galebov ... učenje ... sprejemanje ... nasmeh ... spontanost ... zvok jadra v vetru ... odzivanje ... druženje ... čudenje ... vrtenje vinča ... solze ... radost ... pogum ... zahod sonca ... veselje ... odslikavanje ... poslušanje ... nevednost ... tekmovanje ... vonj morja ... sobivanje ... prijaznost ... pomoč ... obveza ... kopasti oblaki ... sreča ... neskončnost ... čutenje ... vzkliki ... vtisi ... videnje ... obzorje ... povezovanje ... dajanje ... omogočanje ... dotik vrvi ... povezovanje ... želja ... butanje valov ... sanje ... izkušnja ... lepota ... okušanje ... zven besede ... jadranje ... doživetje ... spoštovanje ... videnje ... mir ... spokojnost ... barve ...

»Zahvaljujem se ti, moj dragi Toš, da si me vzel s seboj!!

»Tale zadnji del (moje misli) mi je še posebej všeč. Hvala tudi tebi, da si tole izkušnjo delila z menoj ...« je na koncu dodal Teo.